

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Avli Persii Flacci Satyrae Sex

Persius Flaccus, Aulus

Basileae, 1582

VD16 P 1629

A. Persii Flacci Satyra Sexta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34803

Contra nos
biles.

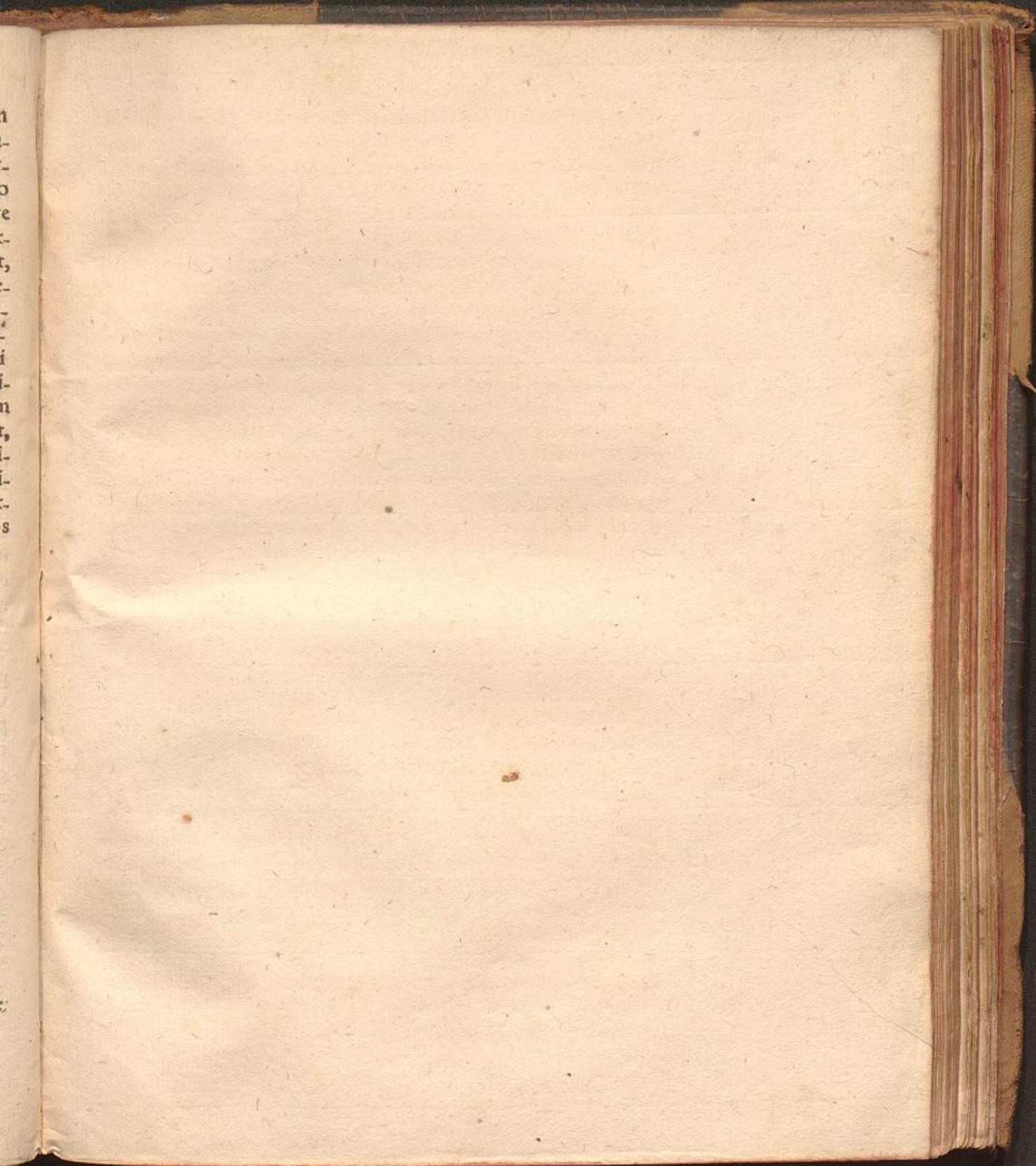
tus, qui animum tuum tanto terrore percellit, teque in has angustias redigit? An tu, qui tot improbiſſimis dominis, avaritiæ, luxuriæ, amoris, ambitioni & ſuperſtitioni, alijsque cupiditatibus, & animi perturbationibus pares, liber ſis? Ego certè ſeruum te dico turpiſſimum, licet omnes prætores te libertate & iure ciuitatis donauerint. At ſi quis animo excelſo, alto, & virtutibus exaggerato, cupiditatibus imperat, avaritiam coercet, libidines reprimit, honores ſpernit, & ceteras animi labeſ repellit: eum ego non modò liberū, ſed etiam regem atque imperatorem eſſe dicam. Neque enim vulgi & centurionum noſtrorum ludibria me commouent: qui cum aliter ſentiant, & rerum libertatem non intelligant, Philoſophos ridere, & autoritatem illorum eleuare ſolent. Nam ſi hæc, que hætenus de vera libertate dicta diſputataque ſunt, inter varicoſos iſtos centuriones à me proponantur, continuo Vulpenius, aut alius quiſpiã hircosus centurio in medium proſiliet: & immoderato riſu omnibus philoſophis exploſis, centum Stoicos, centum curtatis aſſibus vix dignos eſſe affirmabit.

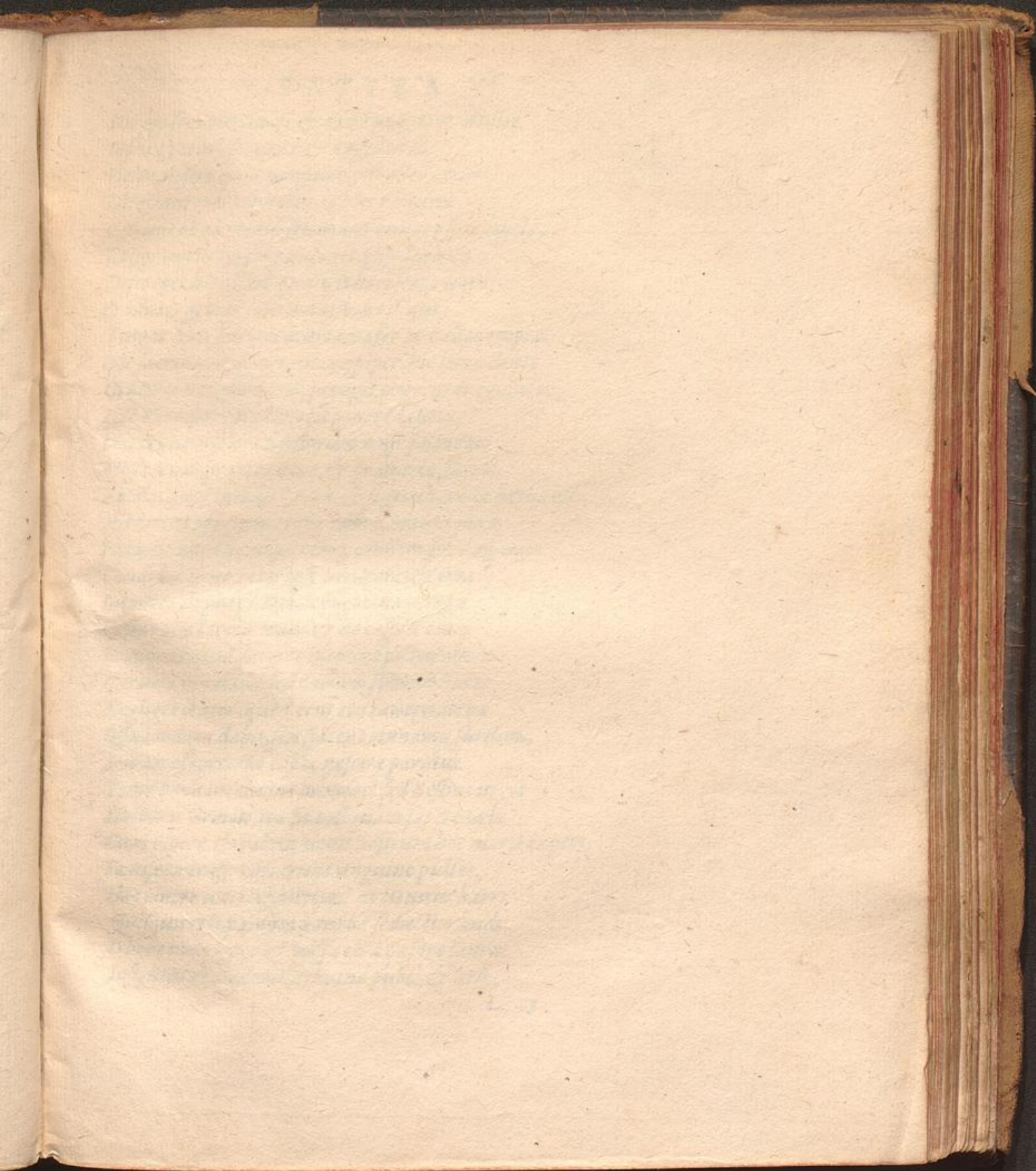
A. PERSII FLACCI

SATYRA SEXTA.

Admouit iam bruma foco te Baſſe Sabino?
Iamne lyra, & tetrico viuunt tibi pectine chordæ?
Mirè opifex numeris ueterum primordia uocum,
Atq; marem ſtrepitum fidis intendiſſet Latina,
Mox iuuenes agitare iocos, & pollice honeſto
Egregios luſiſſe ſenes. mihi nunc Ligus ora
Intepet, hybernatq; meum mare, qua latus ingens
Dant ſcopuli, & multa littus ſe ualle receptat.
Lunæ portum eſt opera cognoſcere ciues,
Cor iubet hoc Enni, poſtquam deſtertuit eſſe:
Meonides quintus pauca ne ex Pythagoræo.

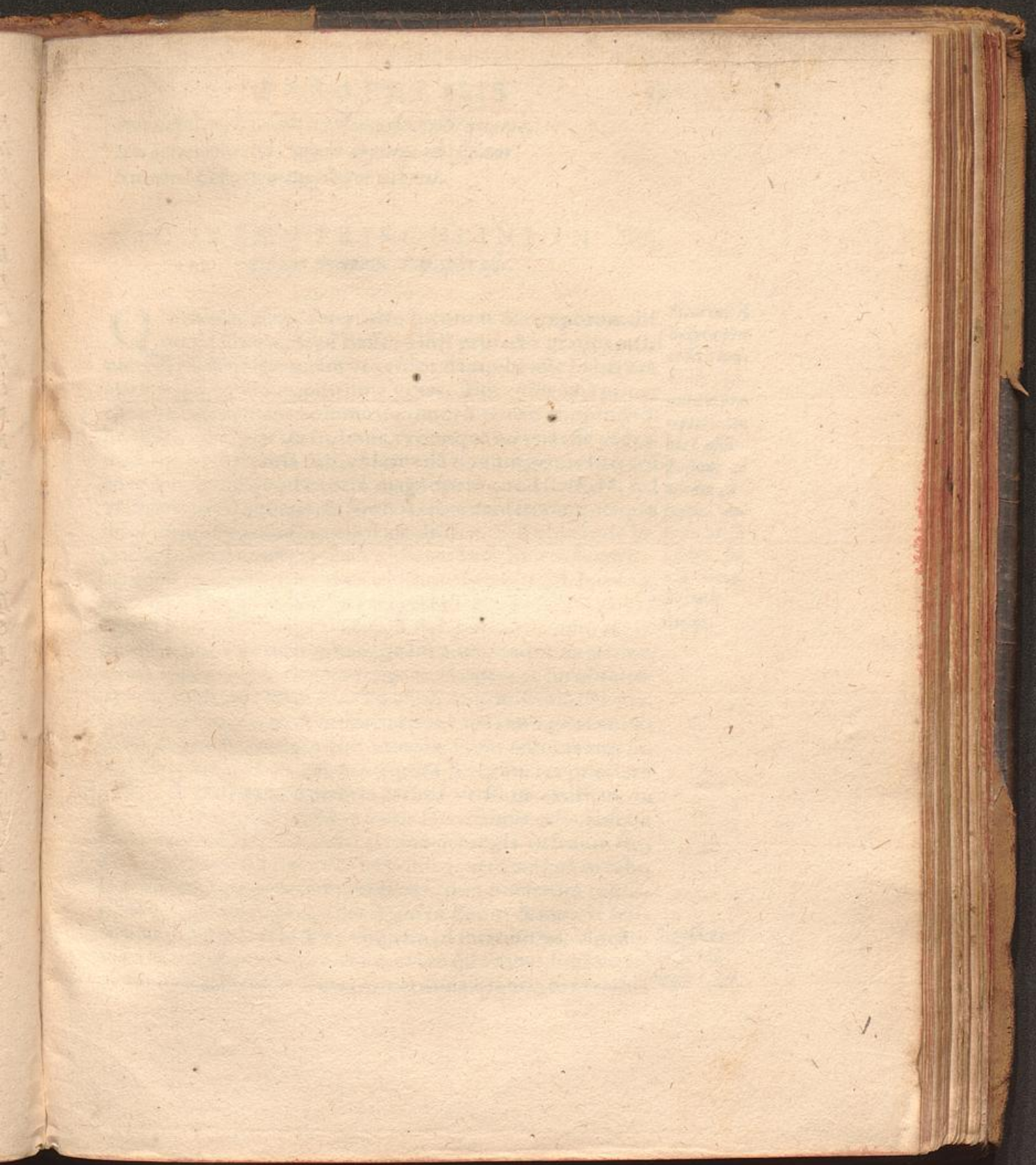
Hic.

Hic ego securus uulgi, & quid praearet Auster
 Infelix pecori, securus, & angulus ille
 Vicini, nostro quia pinguior, etsi adeo omnes
 Ditescant orti peioribus, usque recusem
 Curuus ob id minui senio, aut canare sine uncto,
 Et signum in uapida naso tetigisse lagæna.
 Discrepet his alius? geminos horoscope uaro
 Producis genio? solis natalibus est qui
 Tingat olus siccum muria uaser in calice empta,
 Ipse sacrum irrorans patinae piper, hic bona dente
 Grandia magnanimus peragit puer. utar ego, ut ar,
 Nec rhombos ideo libertis ponere lautus,
 Nec tenuem solers turdorum nosse saliuam.
 Mese tenuis propria uiue, & granaria, fas est,
 Emole: quid metuis? occa, & seges altera in herba est.
 Ast uocat officium trabe rupta, Brutia saxa
 Prædit amicus inops, remq; omnem, surdaq; uota
 Condidit Ionio, iacet ipse in littore, & una
 Ingentes de puppe Dei, iamq; obuia mergis
 Costaratis lacera. nunc & de cespite uiuo
 Frange aliquid, largire inopi, ne pictus oberret
 Cærulea in tabula. sed cænam funeris haeres
 Negliget iratus, quod rem curtaueris, urna
 Ossa inodora dabit, seu spirent cinnama surdum,
 Seu ceraso peccent cassia nescire paratus.
 Tunè bona incolumis minuas? sed Bestius urget
 Doctores Graios: ita fit, postquam sapere urbi
 Cum pipere, & palmis uenit nostrum hoc maris experts,
 Fæniferae crasso uitiarunt unguine pultes.
 Hæc cinere ulterior metuas? at tu meus haeres
 Quisquis eris, paulum à turba seductior audi:
 O bone num ignoras? missa est à Cæsare laurus
 Insignem ob cladem Cermanæ pubis, & aris

Frigidus excutitur cinis, ac iam possibus arma
 Iam chlamydas regum, iam lutea gausapa capitis,
 Essedaq; ingentesq; locat Caesonia Rhenos.
 Dÿs igitur, genioq; ducis centum paria, ob res
 Egregiè gestas: induco: quis uetat? aude.
 Væ, nisi conuiues: oleum, artocreasq; popello
 Largior, an prohibes? dic clarè: non audeo, inquis.
 Exossatus ager iuxtà est age, si mihi nulla
 Iam reliqua ex amit is, patruelis nulla, proneptis
 Nulla manet patrui, sterilis matertera iuxit,
 Deq; auia nihilum superest, accedo Bouillas
 Cliuumq; ad Virbi, prestò mihi Mannius heres
 Progenies terra. quare ex me, quis mihi quartus
 Sit pater, haud promptè dicam, tamen adde etiam vnum,
 Vnum etiam, terra est iam filius, & mihi ritu
 Mannius hic generis propè maior auunculus exit.
 Qui prior es, cur me in decursu lampada poscis?
 Sum tibi Mercurius, uenio Deus huc ego, ut ille
 Pingitur, an renuis? uin' tu gaudere reliëtis?
 Deest aliquid summa: minui mihi, sed tibi totum est,
 Quicquid id est, ubi sit fuge querere, quod mihi quondam
 Legarat Stadius, neu dicta repone paterna,
 Fœnoris accedat merces, hinc exime sumptus.
 Quid reliquum est? reliquum? nunc nunc impensius unge,
 Unge puer caules: mihi festa luce coquatur
 Vrtica, & fissa fumosum sinciput aure,
 Ut tuus iste nepos olim satur anseris extis
 Cùm morosa uago singultiet inguine uena,
 Patritia immetiat uulua? mihi trama figura
 Sit reliqua? aſt illi tremat omento popa venter?
 Vnde animam lucro, mercare, atq; excute solers
 Omne latus mundi, ne sit prestantior alter
 Cappadocas rigida pingues pauisse cataſta.

*Rem duplica, feci. iam triplex, iam mihi quarto,
Iam decies redit in rugam. depinge ubi sis iam
Inuentus Chrysippe tu finitor acerui.*

NICODEMI FRISCHLINI IN SATYRAM SEXTAM PARAPHRASIS.

Q VONIAM longo interuallo locorum & temporum di-
iuncti sumus, Cęsi Basse: nihil profectò gratius mihi
nunc euenire possit, quàm vt certior fiam, vbi nūc hybernes,
aut qua spe, quāue conditione viuas. Etsi enim vnā minus
esse possumus, quàm volumus: animorū tamen coniunctio-
ne, iisdemq; studijs ita fruimur, vt nunquā nō vnā esse videamur.
Quæ sanè causa fuit, vt hoc etiā nouum genus literarū
ad te darem: nō quod haberē magnoperè quod scriberē, sed
vt absens tecū loquerer, & sentētiās tecū conferrem: quo ipso
nihil mihi est iucundius, nihil amabilius. Sed vbi tandē lo-
corū te hyemare nunc credam? Vtrum in Sabinis? Nam hy-
bernorū causa etiam antehac in illum locum te solebas con-
ferre. Quid igitur in Sabinis te agere dicam? an lyricū carmē
ea, qua Romę solebas, grauitate, & styli puritate conficere? E-
quidē in hoc argumēti genere, quàm admirandus sis artifex,
quàm industrius & elegans scriptor, id opera ac lucubrati-
ones tuę euidenter ostendūt. Tu enim antiquissimā illā ver-
suū, & hymnorum scribendorū rationē, tot annis penē colla-
psam, lyricis tuis carminibus nunc in vsū reuocas atq; in-
terpolas. tu fortissimorū principum & regum res præclare
gestas, & certamina equestria latinis versibus exornas; tu
iuuenum amores, & lepidos iocos facetissimis odis, absque
omni verborū lasciuiā, pulcherrimè depingis. tu senum stu-
dia et egregia facta, honesto scribendi genere, tanquā in tabu-
la delineata, cum omnib. hominibus, tum præsertim iunio-
ribus conspicienda proponis. Quo in studio & nunc te feli-
cissimè pergere spero: & ne vnquā id intermittas, vbi cūq;
vixeris, magnoperè te oro. Ad me verò qd attinet, scias me itē
dē nūc Roma abesse; et Lunę, in maritima Ligurię ora celebri

*Sicut initio
Satyrę præ
cedētis lau-
dauit Cor-
nutum præ
ceptorē: ita
hic Cęsiū
Bassum ad
micum, à
poetica ar-
te in versu
Lyrico, &
alijs hone-
stissimis
studijs.*

*Significat
Basso vbi
degit: &*